

בכור

פשוט

טומטום

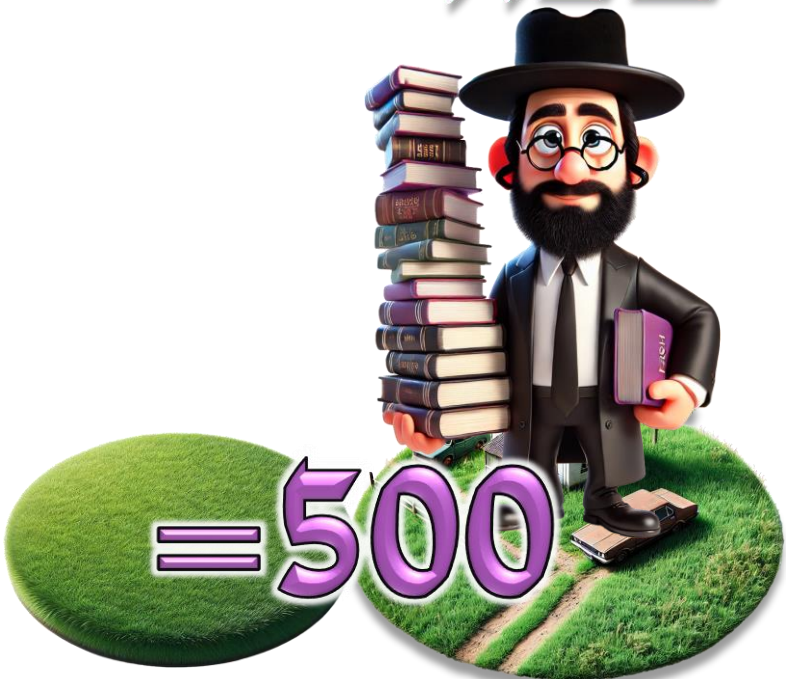

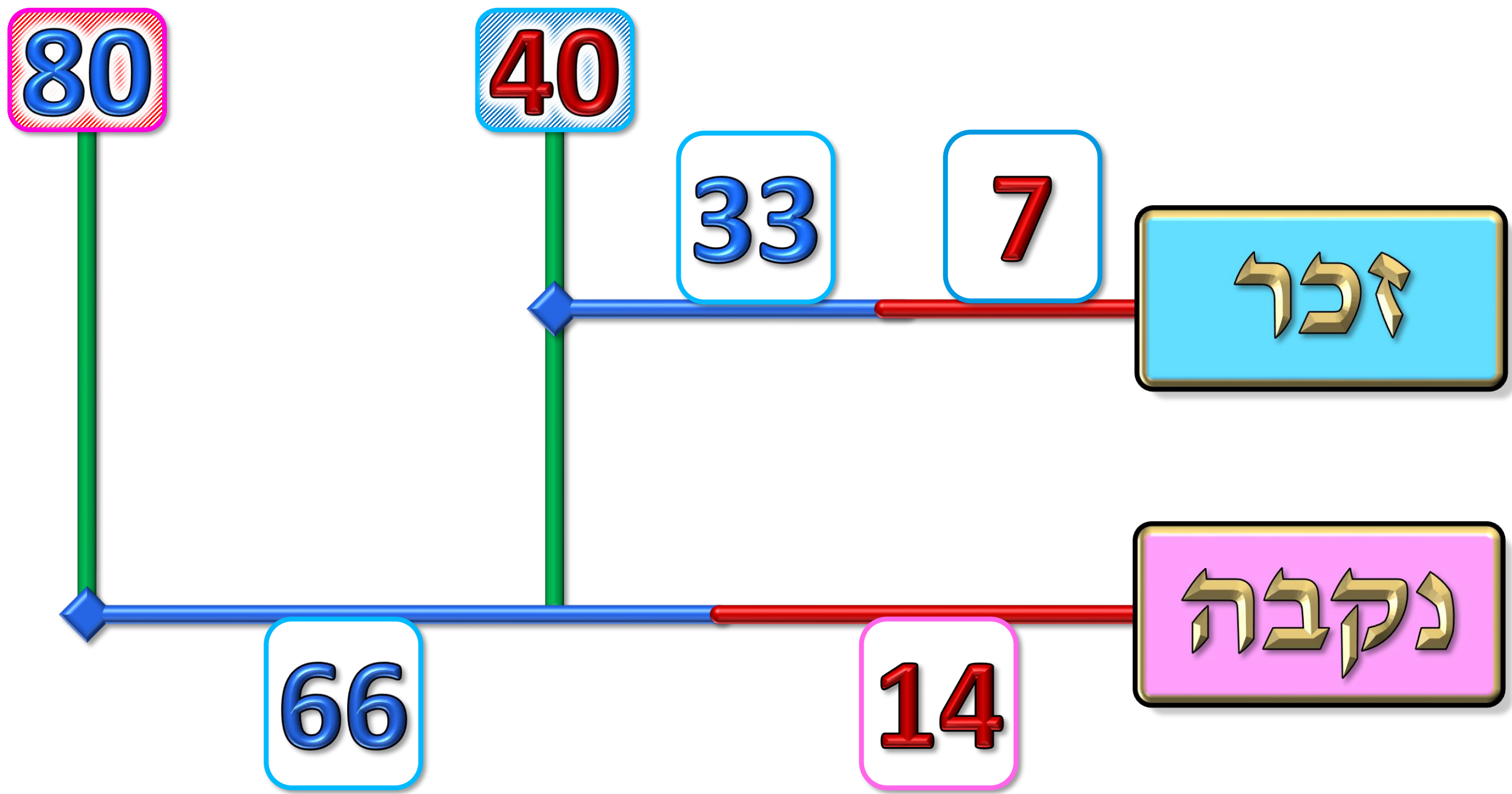

בכור

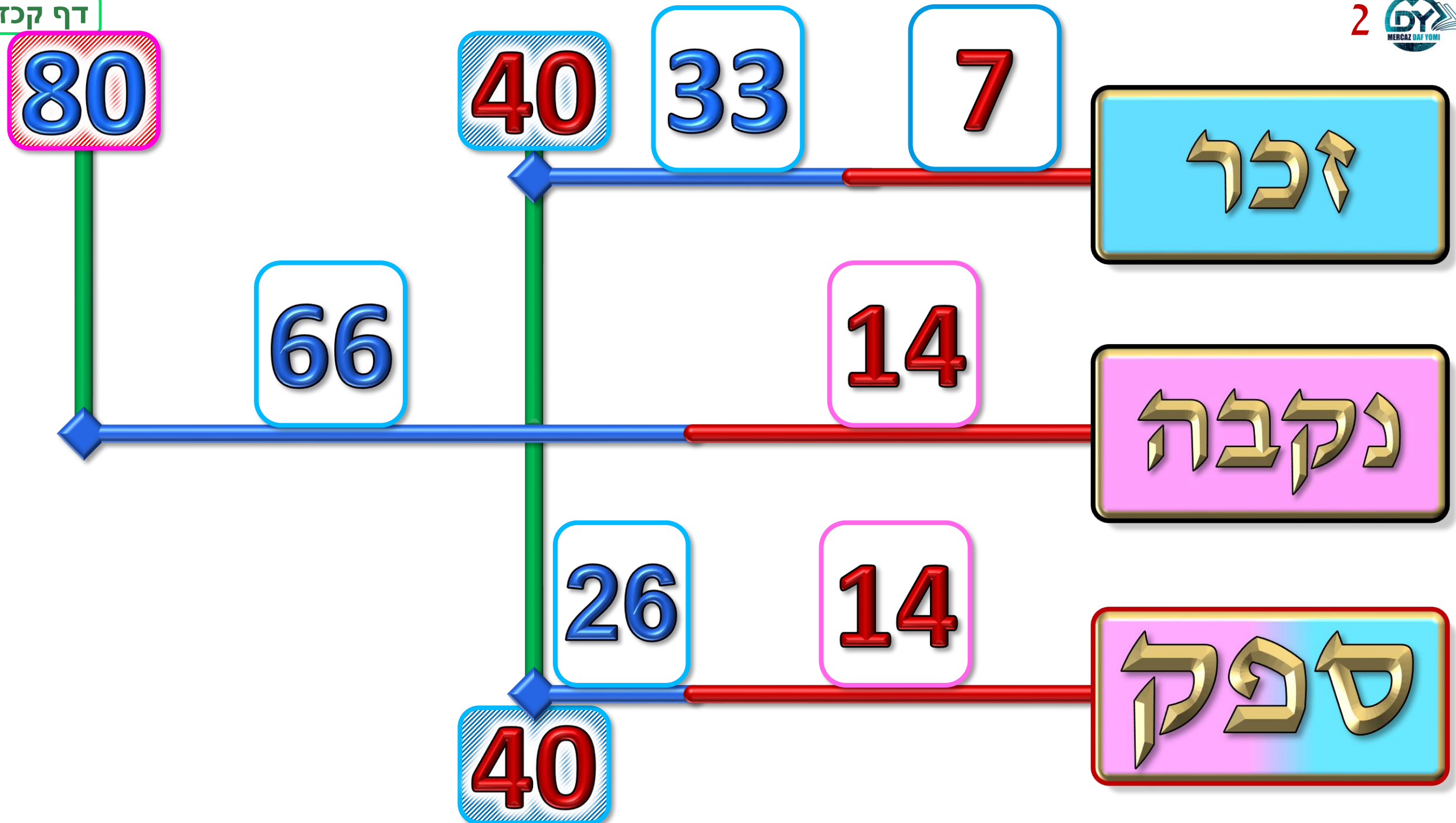
פשוט

טומטום

דף קכז

קפד חפץ הלכות לשון הרע כלל ו' חיים

מקור החיים

שעשה עתה דבר שאינו הגון, שנצטוונו על זה, שלא להחליט בלבנו, שהדבר אמת, וכנ"ל בסעיף א', בן שיך גם אסור קבלת לשון הרע לעגן שאר חלקי אסור לשון הרע, שבארנו לעיל, (בגון לבזותו) (כא) במעשה אבותיו או במעשיו הראשונים, בין שהוא (כב) מתנהג

הכלל בענין זה יש הרבה והרבה מעניני זכות שנוטה יותר מלכף חובה, ואפלו אם הפך על כל צדדי הענין, ואין לו על הבית דין שום זכות, עם כל זה מן התורה אסור להחליט עליהם ולומר, שאינם יודעים היאך לפסק דיני התורה, אלא יש לילך אל הרב או אל הבית דין ולדרש מאתם הטעם, וכמאמרם באבות: אל תדין את חברך וכו', אלא יראה לו שהמעשה לא היה, או יראה לו את טעם דבריו, מאיזה מקום הוציא את הפסק שלו, או יודה לו ויאמר: טעיתי, כי אפלו באמוראים הראשונים מצינו שטעו בפסקי הדינים ואחר כך חזרו בהן, (וכמאמרם בנדה (דף ס"ח.): הדר אוקי רבא אמורא עלה (לאחר מכן העמיד רבא אמורא) ודרש: דברים שאמרתי לפניכם טעות הם בידי, ברם כך אמרו וכו'), וכמו שנאמר בתורה (ויקרא יט טז): "הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא", וכמו שפרש הרמב"ם על מה עשה לו כך וכך, ולא

קבלו כ' ומשמע דאכל מה דכתב קא"י).

ע"ת. ע"י לעיל בכלל ד' בבאר יים סעיף קטן ג'.

נצמו גם כן שכן וכך עשו אבותיו נא דהיינו אם אמר גם כן כך וכך ח' וז"ל לא תשא שמע שוא הרי אס והנתעב אף על פי שהוא

הרע ע"י שקיבל מהמספר את ההכרעה לחובה, אבל בדבר אשר אין בו צד זכות והשומע יודע כבר מעצמו את הענין, באופן כזה לא שייך איסור קבלת לשון הרע כיון שאין כאן קבלה מהמספר כלל, ורק איסור קבלת רכילות שייך בכה"ג וכמבואר בהלכות רכילות כלל ד ס"ב, (וע"ע מחספת חיים ס' למ).

ב. דמשמע מסתימת לשונו אפילו אם המקבל יודע בעצמו וכו'. נראה שקבלת לשון הרע כאשר המקבל בעצמו יודע שהסיפור אמיתי שייכת רק במקום שאפשר לדון אותו לכף זכות והמספר מחליטו לחובה והשומע מחליט אף הוא כן ע"פ דברי המספר, דכה"ג שייך ביה שם "מקבל" לשון

יש לילך אל הרב או אל הבית דין ולדרש מאתם הטעם, וכמאמרם באבות: אל תדין את חברך וכו', אולי יראה לו שהמעשה לא היה, או יראה לו את טעם דבריו, מאיזה מקום הוציא את הפסק שלו, או יודה לו ויאמר: טעיתי, כי אפלו באמוראים הראשונים מצינו שטעו בפסקי הדינים ואחר כך חזרו בהן, (וכמאמרם בנדה (דף ס"ח.): הדר אוקי רבא אמורא עלה (לאחר מכן העמיד רבא אמורא) ודרש: דברים שאמרתי לפניכם טעות הם בידי, ברם כך אמרו וכו'), וכמו שנאמר בתורה (ויקרא

He's your
bechor, no?

Tatty, tatty, I
want those
cookies!!

No, He's
my bechor.

כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־הַשָּׁנֹאָה
 יִכְּיֹר לַתַּת לֹא פִי שְׁנֵי־ס בְּכֹל
 אֲשֶׁר־יִמָּצֵא לוֹ כִּי־הוּא
 רֵאשִׁית אֲנֹל לוֹ מִשְׁפָּט
 הַבְּכֹרֶה :